

உவகை உவகை உலகத்தாயின் கஃத்து! -- வந்து
குவியுதடா நஞ்சில்
உவகை உவகை!

எவையும் தன்னுள் ஆக்கிய பருவளெ
எங்கும் அட்டேதாயின் பரோளி!
உவகை உவகை!

அவிழும் கஃந்தல் வானக் கருமுகிலாய் -- இடையினின்
றலையும் பஃந்துகில் பருவளெ எங்கும் பமோம்
தவழப் புதுநகை மின்னித் துலங்கும்
தாய்நின் றாடிய அபிஇடி முழங்கும்
உவகை உவகை!

தொடூநீ என் வானப் பருவில ஓருகையில் -- பரும்புறம்
தஃளா கிடவரு கதிரவலே ஓருகையில்
அடூநீ என் விழியிற் கனலைப் பருக்கி
ஆடும் திறல்கண்டோடும் பகைதான்
உவகை உவகை!

அகலொளி விளக்கு நிலவினில் அவள் ஆடும் -- ஆபிநின்
றந்தமிழின்பத் தனெ பாங்கிற் பாடும்
துகளறு விண்மீன் துளிகள் பறக்கத்
துபிஇடை நளியும் துணைவிழி உலவும்
உவகை உவகை!

அறிவே உயிராய் அதுவே அவளாகி -- மற்றுள்
அறமனெப் வலொம் அழியும் எனவோதிக்
கூறியும் சயெலும் ஒன்றாய் இயலக்
கஃத்தாடூந் தாய் பார்த்திடு தோறும்
உவகை உவகை!

மடமபைப் பகமையும் சாகப் பின்வருமோர் --கொடிதாம்
வறுமதைத் தீயும் அலறிப் புறமகே
அபிமதைத் தனமே துகள் துகளாக
ஆடூந் தாயவள் நாளும் வாழிய!
உவகை உவகை!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093b.htm#dt141>